

Kremlin quan, al començament de la sessió, en el torn de la B, votava el representant del govern de Minsk.

Bielorússia ha començat a endormiscar-se camí d'una altra letargia de quietud russòfona, que celebren des de Ieltsin a Solgenitsyn passant per Jirinovskí. El referèndum del 14 de maig va servir també per establir la bandera

bielorusso-soviètica i per restaurar la cooficialitat del rus. I això vol dir que el rus tornarà a ser la llengua hegemònica i dominant i que la dignificació del bielorús sortirà de les poques escoles on havia entrat i quedarà en cosa de poetes, d'historiadors i de pagesos. Ja ho va dir Nikita Khrúixtxov en plena campanya de russificació dels anys 50:

“Com més ràpidament utilitzem tota la nostra llengua russa, molt més ràpidament construirem també el sistema comunista”. I els desesperançats intel·lectuals de Minsk no poden evitar el sarcasme i diuen que els bielorusos, com cap altre poble dels que construïa el comunisme, és el que menys lluny era d'arribar-hi. **Llibert Ferri**

Que vénen els russos!!

Xavier Vinader avisa dels perills que porta a la maleta el nou turisme de la màfia russa: “Molts billets deuen ser bruts o tacats de sang”.

Al principi se'n veien poquets. Uns quants aquí, un grupet allà, algunes parelles amb cares de babau i poca cosa més. Fa tan sols dos anys, els ciutadans russos que aterraven per aquestes latituds eren quasi una cosa exòtica. Ara, això ha canviat completament. Ara a la Costa Brava es comencen a trobar russos a moltes cantonades. Qui ho havia de dir!

Arriben a coll-i-bada i es despleguen pels pobles de la costa com una divisió de guerrillers. Vesteixen malament i exhibeixen uns aparells fotogràfics que són més propis d'un museu que no una altra cosa. Molts viatgen en família i es passen hores badocant per les botigues i remenant-ho tot. Pocs parlen les llengües d'aquest país; però és igual, es fan entendre. Al principi, els comerciants se'ls miraven amb desconfiança —al tanto, nano, que a la que badis aquests rojos encara et pisparan alguna cosa!— però de mica en mica han descobert que aquests nous turistes de l'Est també podern ser bons compradors.

“Encara que no ho sembli, aquesta gent porta virolla —m'explicava un joier amb botiga a Lloret—. No s'hi miren gaire a gastar i compren de tot i força. N'estem encantats, aquesta és la veritat”. Els empresaris del sector turístic no paren de fregar-se les mans, quan en parlen. Ho fan amb la tècnica dels experts. Les riuades de turistes provinents de l'Est han anat en augment de forma progressiva, aquestes últimes temporades. I les previsions d'enguany són millors que mai no ho han sigut fins ara. Tots estan disposats a no perdre passada. Això raja.

El turisme mafiós rus visita el nostre país. El seus diners emmirallen.

Però hi ha l'altra gent que observa el mateix fenomen sense tanta alegria i amb un xic d'inquietud. És clar que no són empresaris, ni tenen botiga. Són un grupet de policies especialitzats en delinqüència internacional. Saben perfectament que les màfies de delinqüents establerts als països de l'Est van estent les seves activitats per una bona part d'Europa, i tenen por que no s'introdueixin aquí aprofitant els corrents turístics de masses. Es veuen a venir la pedregada. Però cada vegada que aixe-

quen el dit per avisar els diuen que no destorbin i els manen callar.

I és que la pela és la pela. Setmanes enrere una noia russa —de fet, la dona d'un cap de la màfia que controla el joc a Moscou— es va passejar per mig Costa Brava visitant agències immobiliàries i interessant-se per comprar un xalet d'alt *standing*. Abans va passar per una sucursal bancària i va depositar sobre la taula del director una maleta amb vint milions de pessetes per obrir un compte corrent. No li van posar la catifa per distracció.

Recentment, un altre ciutadà rus —en realitat un caid de la màfia especialitzat en *racket*— va comprar un dúplex que li va costar noranta milions al comptat en una de les millors zones residencials de Palma de Mallorca. Quan va signar el contracte només faltava que li fessin referències.

Una altra parella de senyors amb pasaport rus i molt simpàtics (aparentment empresaris amb ganes d'invertir, en realitat mafiosos amb plans concrets per a emblanquir diners negres provinents de tràfics legals) han tractat, aquests últims mesos, amb una cadena hotelera per convertir-se en propietaris d'un hotel important de la Costa Brava. Els venedors, a cada reunió, pràcticament es trien el barret davant els seus interlocutors.

Són tres exemples. Podríem afegir-n'hi més. Però no cal. Els responsables del turisme diuen que la temporada serà molt bona. Vindran més russos que mai. Fantàstic. Farem calaix. Encara que molts bitllets deuen ser bruts o tacats de sang. **Xavier Vinader**